

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิภาพการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก

ผู้เขียน นางอรพินท์ สมบัติวัฒนางกูร

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. ดาราวรรณ ต๊ะปิ่นดา ประธานกรรมการ
อาจารย์ชาลินี สุวรรณยศ กรรมการ

บทคัดย่อ

ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าส่วนใหญ่จะได้รับการรักษาด้วยยาต้านเศร้า การส่งเสริมให้ผู้ที่เป็
โรคซึมเศร้ามีความร่วมมือในการรักษาด้วยยามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า
รับประทานยาอย่างสม่ำเสมอ อัตราการกลับเป็นซ้ำลดลง การศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนว
ปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า
โรงพยาบาลพุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลกครั้งนี้ เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก
จำนวน 11 คน ประกอบด้วย จิตแพทย์ 3 คน พยาบาล 5 คน นักจิตวิทยา 2 คน ผู้ช่วยเหลือคนไข้ 1 คน
และกลุ่มผู้รับบริการเป็นผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า จำนวน 94 คน เป็นผู้มารับบริการจากคลินิกจิตเวช
แผนกผู้ป่วยนอก ระหว่างเดือนเมษายน ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2551 การใช้แนวปฏิบัติ
ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมการและเตรียมความพร้อมของหน่วยงาน ขั้นตอนปฏิบัติการ
และขั้นตอนประเมินผลลัพธ์ เครื่องมือที่ใช้ประเมินผลการใช้แนวปฏิบัติ ประกอบด้วย แบบวัดความ
ร่วมมือในการรักษาด้วยยาของ สารุพร พุดขาว (2541) ได้ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นแบบสัมพัทธ์
โดยใช้สูตรคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 21 (Kuder-Richardson:21) มีค่าเท่ากับ 0.83 แบบวัดความพึงพอใจ
ของผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าที่ได้รับการดูแลโดยใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือ
ในการรักษาด้วยยา ของ สุพรรณิ เติร์มวิศิษฏ์ และคณะ (2546) ได้ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นแบบ
สัมพัทธ์โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ของคอนบาค อัลฟา (Cronbach's alpha coefficients) มีค่า
เท่ากับ 0.88 แบบบันทึกร้อยละการมาตรวจตามนัดและร้อยละการกลับมารักษาซ้ำด้วยอาการกำเริบ

จากการขาดยา แบบวัดความพึงพอใจของทีมผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกของ สุพรรณิ เตรียมวิศิษฐ์ และคณะ (2546) ได้ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นแบบสัมพัทธ์โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ของคอนบาค อัลฟา (Cronbach's alpha coefficients) มีค่าเท่ากับ 0.81 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษานี้ พบว่าแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็น โรคซึมเศร้า ทำให้ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้ามีความร่วมมือในการรักษาด้วย ร้อยละ 97.87 มีความพึงพอใจในการดูแลตามแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 94.70 มาตรวจตามนัดทุกคน ไม่มีการกลับมารักษาซ้ำ ด้วยอาการกำเริบจากการขาดยา และผู้ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกมีความพึงพอใจในระดับมากร้อยละ 90.91

จากผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่า การใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการส่งเสริมความร่วมมือในการรักษาด้วยยาของผู้ที่เป็น โรคซึมเศร้า มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในหน่วยงานและควรใช้อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการพยาบาลในการดูแล ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title	Effectiveness of Implementing Clinical Practice Guidelines for Enhancing Medication Adherence of Persons with Major Depressive Disorders, Outpatient Department, Buddachinaraj Hospital, Phitsanulok Province		
Author	Mrs. Orapin Sombutwattanangura		
Degree	Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)		
Independent Study Advisory Committee	Associate Professor Dr. Darawan Thapinta		Chairperson
	Lecturer Chalinee Suwannayot		Member

ABSTRACT

Most persons with major depressive disorders are treated with antidepressants. Enhancing medication adherence, taking antidepressants continuously, of persons with major depressive disorders is necessary to decrease their relapse rates. The purpose of this research was to study the effectiveness of implementing clinical practice guidelines for enhancing medication adherence of persons with major depressive disorders. Study sample included; eleven users of clinical practice guidelines consisting of three psychiatrists, five nurses, two psychologists and a nurse aid; ninety four persons with major depressive disorders who were treated with antidepressants at the Outpatient department, Buddachinaraj hospital, during April to July 2008.

Implementing clinical practice guidelines consisted of 3 stages namely preparing stage, working stage and evaluation stage. The research instruments consisted of; 1) assessment of medication adherence of persons with major depressive disorders developed by Sathuporn Poodkhao (1998).

Reliability of the questionnaire was tested by Kuder-Richardson:21 (KR-21) and the value was 0.83, 2) questionnaire of persons with major depressive disorders satisfaction by using clinical practice guidelines developed by Supunnee Triamvisith and Colleagues (2003). Reliability of the questionnaire was tested by Cronbach's alpha coefficient and the value was 0.88, 3) the record

form of follow up and relapse rates, 4) questionnaire of patient care team's satisfaction on implementing clinical practice guidelines developed by Supunnee Triamvisith and Colleagues (2003). Reliability of the questionnaire was tested by Cronbach's alpha coefficient and the value was 0.81. Data were analyzed by using descriptive statistics.

The results of this study revealed that 97.87% of persons with major depressive disorders had medication adherence. Ninety four point seven percent of persons with major depressive disorders was satisfied by using the clinical practice guidelines at the highest level. All patients came for follow-up and no one relapsed, furthermore the 90.91% of the patient care team was satisfied with using the clinical practice guidelines at the high level.

The findings confirm that the implementation of clinical practice guidelines for enhancing medication adherence of persons with major depressive disorders are able to be implemented in the setting and should be implemented continually in the unit so as to improve quality of care for persons with major depressive disorders.